

ХРИСТО ФОТЕВ

РЕКВИЕМ

chitanka.info

*Декември винаги ще има!
И всеки — своята звезда!
Една съдба — несъкрушима
от свобода до свобода...*

*Марица сенките им влачи.
В тръстиките кръвта звъни...
О, майко траурни клепачи
срещу ни нежно ти вдигни,*

*и освети любовно всяка
следа от тях. Вдигни пръстта!
Измий лицата им из мрака —
спаси ги майко, от смъртта!*

*Вради ги в живите ни вени
и после — в нашите деца,
когато паднем ний — взривени
от собствените си сърца!*

*Къде сте вие, тръгналите в мрака?
Вий стигнахте ли в своята звезда?
Какво от туй, че никой не заплака
и никой не ви чака... Свобода!*

*Тя пееше в гърдите ви от ляво
и светеше, гореше в ляво тя —
заслужихте вий свящото си право
да бъдете и живи след смъртта!*

*(Кой казва, че е празна тишината?
Ах, чуйте всички в тая тишина —
по всички стъпъла на свободата
на стъпките им синята вълна.)*

*Къде сте вие, тръгналите в мрака?
Над нас сияе вашата звезда...
Какво от туй, че никой не ви чака
и никой не заплака...*

Свобода!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.